

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 czerwca 2014 r. odmówił M. P. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 2 lipca 2011 r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Dlatego też brak jest prawa do przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Wskazano, że ubezpieczony będzie otrzymywał świadczenie ustalone decyzją z dnia 29 kwietnia 2014 r.

/decyzja – k. 241/242 akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca M. P. w dniu 14 sierpnia 2014 r. i wniósł o odrzucenie przez Sąd decyzji ZUS i przywrócenie orzeczenia stwierdzającego, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy. Wskazał w uzasadnieniu, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie, a pogorszył się.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania wskazując, iż wnioskodawca nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

/odpowiedź na odwołanie – k. 7/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. P. urodził się (...) /bezsporne/

Ubezpieczony do dnia 31 marca 2014 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

/bezsporne/

W dniu 28 lutego 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o dalsze prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k. 203 – 204 akt ZUS/

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2014 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 kwietnia 2014 r., ponieważ lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 25 marca 2014 r., a Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 22 kwietnia 2014 r. stwierdzili, że wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Od w/w decyzji ubezpieczony nie złożył odwołania.

/decyzja – k. 213 – 214 akt ZUS/

Następnie decyzją z dnia 9 maja 2014 r. ZUS po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 lutego (...). odmówił ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

/decyzja – k. k. 217 – 218 akt ZUS/

Wnioskodawca złożył odwołanie od tej decyzji. Sprawa nie została jednak przekazana do Sądu Okręgowego w Łodzi w związku ze stanowiskiem Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS zawartym w opinii z dnia 6 czerwca 2014 r., w której stwierdzono wystąpienie nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy ubezpieczonego.

/odwołanie – k. 229 – 232 akt ZUS, pismo – k. 225 – 226 akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 12 lipca 2011 roku uznał, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. U wnioskodawcy rozpoznano kardiomiopatię z utrwalonym FA z EF 40% w okresie niewydolności krążenia II

ST. wg (...), przetrwał otwór owalny, stan po T. w październiku 2013 r. bez objawów ubytkowych w (...), umiarkowaną niedomykalność zastawki mitralnej i trójdzielnej, zredukowane nadciśnienie tętnicze.

/orzeczenie – k. 239 akt ZUS, opinia lekarska – k. 73 – 74 dokumentacji medycznej/

Wnioskodawca odebrał orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, co potwierdził osobiście własnoręcznym podpisem. Wraz z orzeczeniem otrzymał pouczenie o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Został także pouczony, iż odwołanie od decyzji ZUS oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia Lekarza Orzecznika, w przypadku niewniesienia od niego sprzeciwu, sąd odrzuci.

/orzeczenie – k. 239 - 240 akt ZUS/

Od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wnioskodawca nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS.

/bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 czerwca 2014 r. odmówił M. P. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 2 lipca 2011 r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Dlatego też brak jest prawa do przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Wskazano, że ubezpieczony będzie otrzymywał świadczenie ustalone decyzją z dnia 29 kwietnia 2014 r.

/decyzja – k. 241/242 akt ZUS/

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2009, Nr 153, poz. 1227, ze zm.) oceny niezdolności do pracy, jej stopnia, daty powstania niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy z określonymi okolicznościami, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od daty doręczenia tego orzeczenia (art. 14 ust. 2a). Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 3).

Stosownie zaś z treścią art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenia z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, jeśli osoba zainteresowana nie złożyła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS i odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

W rozpoznawanej sprawie Sąd początkowo przeprowadził postępowanie dowodowe i biegli kardiolog oraz pulmonolog wydali pisemne opinie dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy i jego zdolności do pracy. Jednakże w toku postępowania Sąd ustalił, że wnioskodawca, mimo prawidłowego pouczenia, które odebrał w dniu 2 lipca 2014 r., nie złożył odwołania od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że odwołanie wnioskodawcy opiera się jedynie za zarzutach o charakterze medycznym, co oznacza iż jest ono niedopuszczalne z uwagi na fakt, że wnioskodawca pomimo prawidłowego pouczenia nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do Komisji Lekarskiej ZUS.

Należy nadto wskazać, że art. 477⁹ § 3¹ kpc wprowadzony ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 121, poz. 1264) oznacza, że możliwość rozpoznania przez Sąd odwołania wniesionego w określonych w nim sprawach uzależniona

jest od wyczerpania przez zainteresowanego dwuinstancyjnego trybu orzekania. Niezachowanie tego trybu skutkuje odrzuceniem odwołania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2007 r., III AUa 328/07, LEX nr 399971, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, OSNP 2006/15-16/245/).

W konsekwencji odwołanie wnioskodawcy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3¹ kpc odrzucił.

Na marginesie należy wspomnieć, że jeśli wnioskodawca nadal chce ubiegać się o przyznanie prawa renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy to powinien złożyć sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu bądź ponownie złożyć wniosek o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.